

De l'Iraq a França: història d'una fugida

Kristian, Swarin, Sidra, Sarah i Soleen, cinc joves iraquians, van haver d'abandonar amb els seus pares la ciutat de Karakoch (Iraq). En arribar a França, unes joves d'un club juvenil els van ajudar a integrar-se.

19/03/2016

Des l'Iraq fins a França: aquest va ser el llarg camí recorregut per Kristian, Swarin, Sidra, Sarah i Soleen, cinc joves iraquians, d'entre 6 i 16 anys i els seus pares. La família va haver de

sortir corrent de casa seva, sense temps d'agafar res, el dia en què l'Estat Islàmic va entrar a la ciutat.

Després d'abandonar Karakoch, es van refugiar a Erbil. I des d'allà, tota la família va poder viatjar a França.

A Grenoble, una de les germanes, Soleen, va conèixer noies del club Lanfrey. Aquest club és una iniciativa de famílies d'aquesta ciutat francesa, que volen crear un ambient d'amistat, d'ocupació profitosa del temps lliure i de formació cristiana per als seus fills. L'Opus Dei se'n responsabilitza de la formació religiosa.

La família que va acollir la Soleen -la filla més gran, de 16 anys-, els seus germans, els pares i la seva àvia, va ser qui va suggerir a la jove iraquiana que conegués les noies que van al club. De seguida, va trobar un ambient d'acollida, de diversió i de molt estudi.

Des del gener de l'any passat fins al juny, cada setmana, les seves amigues de Lanfrey van fer torns per donar-li classes de francès. "Com les classes ens enriquien a totes, vam decidir-nos a organitzar una setmana de suport escolar per als germans de Soleen", explica Celine, responsable del club Lanfrey.

Així, a finals d'agost, Kristian, Swarin, Sidra, Sarah i Soleen van rebre l'ajuda de nou noies franceses: cinc en edat escolar, que acompanyaven els joves iraquians, i quatre batxillers, que organitzaven les activitats.

El primer dia van anar d'excursió a la muntanya, per trencar el gel i crear amistat. L'endemà van començar les classes a les 9 del matí, amb una classe bàsica d'arameu i àrab. Les noies franceses van poder aprendre el Pare nostre i l'Ave Maria en la llengua que va parlar Crist.

Després, van tenir lloc diferents classes, tant en francès, com en àrab, per preparar els nens a l'inici del curs.

També hi va haver moments de pregària -en francès i àrab-. No hi faltaven altres activitats d'esbarjo, com l'esport o el teatre. Abans de sopar, es xerrava sobre algun tema cultural: passatges de la Bíblia que van ocórrer a l'Iraq, l'Estat Islàmic o l'ecologia que defensa el Papa Francesc. La jornada s'acabava sempre amb alguna activitat divertida, com una capbussada a la piscina o una pel·lícula. A la cloenda de la setmana d'integració es va representar una obra teatral preparada pels nois: El fantasma de Canterville.

Tothom es va enriquir molt en aquesta setmana i va ajudar a la família de Soleen a integrar-se bé a Grenoble. Els mesos de col·legi ja

transcorreguts donen fe de la utilitat d'aquestes activitats. Els moments de diversió, estudi i pregària de nens àrabs i francesos va ser, sens dubte, un canvi en la vida de tots.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/de-liraq-a-franca-
historia-duna-fugida/](https://opusdei.org/ca/article/de-liraq-a-franca-historia-duna-fugida/) (04/03/2026)